

foreslaaet den Ændring i Landstingsudvalgets Betænkning, at nogle særlige Forretninger vedrørende umyndiges Midlers Forvaltning, der tidligere var henlagte til Skifteretterne, samt Notarialforretninger skal henhøre til Underretternes Virkekreds i Stedet for til Politimestrenes, en Ændring, som ogsaa er medoptaget i nærværende Lovforslag. Hensynet til Befolkningen taler for en saadan Ændring, da Adgangen til Retskontorerne efter det nu fremsatte Lovforslag vil blive lettere end til Politikontorerne paa Grund af, at der bliver flere Retskontorer end Politikontorer.

Jeg kommer saa til det tredie Hovedpunkt: Nævningernes Udtagelse. Det i Rigsdagssamlingen 1913—14 fremsatte Lovforslag adskilte sig paa dette Punkt fra Retsplejeloven af 1909, idet man var vendt tilbage til det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1903—04 vedtagne Lovforslag, der i det hele stemmede overens med den sidste Proceskommissions Forslag, og hvorefter Kommunalbestyrelserne efter Forholdstal udvælger det til Grundlistens Dannelse fornødne Antal Personer. Dog havde man anset det for hensigtsmæssigt at lade det Udvalg, som i København skal foretage Valget, og af hvis Medlemmer efter Forholdstal Halvdelen vælges af Magistraten og Halvdelen af Borgerrepræsentanterne, bestaa af 8 i Stedet for af 4 Personer. Under Udvalgsbehandlingen i Folketinget enedes Udvalgets Flertal under Hensyn til, at der derved vandtes forøget Udsigt til Lovforslagets Gennemførelse, i Samlingen 1913—14 om at genoptage de i Loven af 1909 indeholdte Regler om Sættelsen af det Udvalg, der udpeger de Personer, som skal optages paa Nævningekredsens Grundliste. Endvidere foreslog Udvalget, for at fjerne enhver Tvivl, at det udtrykkelig udtaltes, at ogsaa Kvinder kan udpeges til Nævningehvervet, for saa vidt de har Valgret til Folketinget. Folketingets Flertal sluttede sig til Udvalget, og der blev ikke efter Lovforslagets Oversendelse til Landstinget af dets Udvalg foreslaaet nogen Ændring af principiel Natur angaaende Nævningernes Udtagelse. I nærværende Lovforslag har man ført Bestemmelserne om Nævningernes Udtagelse tilbage til den Skikkelse, de havde ved Lovforslagets Fremsættelse i Rigsdagssamlingen 1913—14, dog at man har bibeholdt en Ændring, som Folketinget indførte ved udtrykkelig at bestemme, at Kvinder kan udtages til Nævningehvervet.

Jeg har hermed gjort Rede for de tre Hovedprincippers Behandling siden 1913—14 her i Folketinget og i Landstinget og for, hvorledes det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, stiller sig paa disse tre Hovedpunkter. Jeg skal derefter kort omtale en Del andre Bestemmelser, som har været særlig fremme under Rigsdagsforhandlingerne i 1913—14. Medens det efter det oprindelige Lovforslags § 779 var udelukket, at Børn under 14 Aar kunde undergives Varetægtsfængsel, ændredes denne Bestemmelse af Folketingets Udvalg derhen, at Fængsling kan finde Sted, hvor Omstændighederne og Børnenes Livsførelse i høj Grad taler derfor. Denne Ændring begrundedes af Folketingets Udvalg derved, at der kunde tænkes Omstændigheder, under hvilke det ikke var muligt at faa saadanne Børn anbragt paa en betryggende Maade uden ved at anbringe dem i Varetægtsfængsel. Da Bestemmelsen imidlertid i Landstingets Betænkning foresloges ført tilbage til den oprindelige Affattelse, der er i Overensstemmelse med den i midlertidig Straffelov af 1. April 1911 § 16 truffene Ordning, har man ogsaa optaget det absolutte Forbud mod Børns Fængsling i nærværende Lovforslag; saa maa det høje Ting, som maaske underkaster dette Lovforslag Udvalgsbehandling, tage sin Stilling dertil, det er jo et Spørgsmaal, som jeg naturligvis kan finde mig i bliver ordnet paa den ene eller den anden Maade.

I det oprindelige Lovforslags § 810 havde man udeladt det i den tilsvarende Paragraf i Loven af 1909 — det var § 793 — indeholdte Forbud under Straf mod offentlig Gengivelse af, hvad der forhandles i de under Efterforskningen forefaldende Retsmøder. Folketinget indsatte paa ny Forbudet i Lovforslaget, og da det ikke er foreslaaet slettet af Landstingsudvalget, har jeg fundet det rigtigt at bibeholde det i nærværende Lovforslag. Ligeledes har jeg anset det for rigtigst at affatte § 1017, der angaar Straf for urigtige Meddelelser om en Straffesag, i den Skikkelse, som den fik ved Folketingets Ændring, hvorved Ordene „bevidst urigtig“ ændredes til „bevislig urigtig“, det skete efter nogen Debat ved første Behandling af Lovforslaget her i Folketinget paa Forslag af Folketingets Udvalg ved anden og tredie Behandling. Ved Ændring i §§ 472 og 571 har man fulgt Landstingsudvalgets Forslag om, at Mortifikationsstævninger og Bekendtgørelser om